

Ara la intervenció de... (*Aplaudiments*)

Senyories, anem a continuar amb la pregunta que formula el síndic del Grup Compromís.

Senyor Ferri, té vosté la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Sempre que em toca a mi arribe en un moment aixina tens, vaig a vore si puc baixar un poquets els *humos*.

Senyor president, hui la pregunta del meu grup està centrada en la valoració que fa el Consell sobre el Projecte de pressupostos generals de l'estat per a l'exercici 2017, i més concretament quina opinió té el govern valencià de l'incompliment d'estos pressupostos, de les diferents resolucions que s'han aprovat en estes Corts que reclamaven unes inversions justes per al nostre territori.

I formulem esta pregunta un dia després del que vam viure ahir a Les Corts, una jornada històrica, un autèntic punt d'inflexió. Per molts motius: un moment històric pels que estaven presents, diputats i diputades del Congrés, senadors i senadores, que van poder representar la reclamació unànime del poble valencià d'un tracte just, també dels diputats i les diputades d'estes Corts, i d'entre ells cal fer una menció especial a persones com Alexis Marí i la gent del seu grup que gràcies a la seua valentia i a la seua coherència per posar per davant de tot els interessos dels valencians i de les valencianes. (*Aplaudiments*)

Però també un moment històric pels que lamentablement no van voler estar ahí. Recordem que la trobada d'ahir no era una ocurrència d'última hora. Recordem que la trobada d'ahir era un mandat explícit d'una declaració signada per tots els síndics parlamentaris, per tots, per tots. Per tant, que ahir eixes butaques d'ahí, eixes d'ahí, estigueren buides, representen molt més que una simple absència. Representen (*aplaudiments*) com alguns han decidit trencar el consens que havíem construït, recordem una proposta aprovada en octubre de 2015 reclamant finançament just i inversions dignes. Una proposta en febrer d'enguany reclamant unes inversions per 1.200 milions d'euros en inversions. Com deia, les butaques buides d'ahí representen una autèntica traïció, una autèntica traïció, no només als consensos d'esta cambra, sinó sobre tot una traïció a la confiança dels valencians i de les valencianes. Representen la covardia dels qui es quadren quan des de Madrid els criden a l'ordre. Ahir vàrem descobrir que n'hi havia trampa darrere de les declaracions que s'han aprovat per unanimitat. N'hi havia trampa.

Perquè, ¿com s'explica que el dia 5 se firme una declaració amb el rebuig més absolut als pressupostos generals de l'estat i als pocs dies estiguen defensant-los? ¿Com s'explica que el dia 5 es signe una declaració, que diu que cal revertir la injusta falta d'inversions i als pocs dies renunciar a presentar esmenes? ¿Com se pot presentar..., com s'explica que es signe el dia 5 un acord per a organitzar una trobada en este parlament amb diputats i senadors i als pocs dies es done plantó i damunt es critique eixa trobada? ¿Com s'explica això? ¿Com

se pot explicar que en vint dies alguns i algunes hagen passat de la reivindicació a la submissió?

S'explica molt fàcilment. S'explica perquè ens han enganyat. Ens han enganyat els que no tenen la valentia de defensar una vida millor per als valencians i les valencianes; ens han enganyat els que posen por davant els interessos del seu partit a la qualitat de vida de la gent.

Per a ells i per a elles, per als que ahir van deixar buides totes eixes butaques, ja sabem el que representen els consensos que hem construït amb tant d'esforç. Representen açò, senyor president. Per a ells, el valor i l'ús que donen als acords unànimes en les Corts Valencianes és açò, açò. (*Aplaudiments i veus*)

Senyor president, per a nosaltres, com bé sap, les declaracions no són...

El senyor president:

Senyories, escoltem amb silenci el senyor Ferri, que està en l'ús de la paraula.

El senyor Ferri Fayos:

Per a nosaltres, com li deia, les declaracions no són paperets per a eixir del pas; són compromisos clars, son compromisos compartits no només amb la majoria d'esta cambra, sinó amb la immensa majoria dels valencians i les valencianes. Eixe compromís compartit s'ha de concretar en realitats concretes.

Quan impulsem esmenes com la del tren per la costa, ho farem al costat dels valencians i valencianes de la Safor i de la Marina, que ja s'estan mobilitzant per a unir Dénia i Gandia, per a unir València i Alacant per la costa. Quan impulsem esmenes de rodalies, ho farem al costat dels milers i milers d'estudiants que arriben tard a les seues classes, perquè tenen un servei tercermundista, igual que els treballadors i les treballadores, amb Renfe.

Quan es presenten les esmenes a propostes..., o propostes pel corredor mediterrani, no ho farem com a grups polítics, ho farem al costat dels valencians i valencianes que no troben faena i que es podrien beneficiar d'una economia valenciana molt més competitiva.

I sí, senyor president, totalment d'acord amb vosté, corredor mediterrani és el que passa pel mediterrani, perquè mediterrani només n'hi ha un.

Quan impulsem esmenes pel contracte programa de transport, ho farem amb els valencians i valencianes que cada dia usen el metro o l'autobús, l'EMT, i que volen més freqüència i millor servei.

Quan impulsem esmenes pels nostres museus i auditoris, ho farem al costat del sector cultural, perquè volem que tinga projecció i tinga les mateixes possibilitats que el sector cultural a Madrid o a Barcelona.

En definitiva, quan presentem esmenes als pressupostos generals de l'estat el que fem senzillament és complir el nostre compromís amb la immensa majoria de valencians i valencianes. Eixa immensa majoria que el que reclamen és valentia, que reclamen dir les coses clares i defensar els seus interessos, caiga qui caiga. Altres, mentrestant, hauran d'explicar per què es torquen les seues vergonyes polítiques amb la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, per a respondre a la pregunta de control.

Senyories,...

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

I jo, en primer lloc, vull felicitar la iniciativa del president de Les Corts i agrair a tots els diputats i diputades i senadors valencians que ahir estigueren ací fent-se ressò d'allò que ha decidit esta cambra.

L'opinió del Consell sobre el projecte de pressupostos del govern per a 2017 és l'expressada, per tant, per estes Corts. Rebutgem uns pressupostos que no solament no compensen la insuficiència inversora dels últims anys, sinó que les inversions tampoc s'ajusten al nostre pes poblacional i suposen una reducció de 209 milions respecte al 2016.

Cada valencià i valenciana rebrà 119 euros per càpita, clarament inferiors als 184 de la mitjana del conjunt de l'estat, i molt lluny de les xifres dels ciutadans i ciutadanes d'altres territoris, que rebran de mitjana prop de tres vegades més que els valencians i valencianes.

Així ho expressa la resolució que vostés aprovaren, els portaveus, per unanimitat, fa unes setmanes. Una resolució que coincideix amb la reivindicació de tota una societat, d'empresaris, sindicats, ajuntaments, universitats, entitats cíviques i socials.

Per tant, qui té de donar explicacions són aquells que vosté ha assenyalat.

Lamentablement, estos pressupostos no atenen el problema valencià. La inversió territorialitzada cau un 23% en el global, una retallada que és molt més pronunciada en la inversió en la Comunitat Valenciana. Ací cau un 32% respecte a l'any anterior. I això ens ha portat a la cua, a la cua ja és la cua, és l'última posició de les comunitats autònomes en inversió per habitant.

Ens hem quedat en un 6,9% del total d'inversió, quan el nostre pes poblacional és de quasi l'11%. Mai hem estat prop del que ens correspon per habitant, alguna vegada, però la passada legislatura ha estat la pitjor de totes, la pitjor de totes ha estat la passada legislatura. Certament, sempre hem estat per baix, però, clar, és que l'última legislatura ha segut la que ja donat tot, tot el que podia donar de sí.

Per tant, no només és això, no només ha segut la que menys s'ha pressupostat, sinó que, el que és més greu, és la que menys s'ha executat.

Segons l'últim informe de la intervenció general de l'estat corresponent a 2015, que és l'últim que s'ha fet, la licitació fou només del 50%. Això vol dir que en eixe any no arribà ni al 4% del pressupostat.

Però li afegiré una dada més. A setembre de l'any passat, les obres pressupostades per foment només se licitaren el 20%, per a ser exactes, el 20,5%, a data de setembre. Això vol dir que dels 879 milions previstos, només s'ha invertit 180 milions.

Deixe que faça una xicoteta reflexió del que..., de per què este govern no pot tolerar estos pressupostos. Senyor Ferri, la Comunitat Valenciana està vivint una etapa de creixement econòmic, la consolidació dels indicadors són positius. L'economia ha crescut un 3,6%; les afiliacions a la seguretat social un 3,8; l'atur ha caigut un 12%; en 2012 es bateren rècords en exportacions; la producció industrial ha augmentat el 7%, el 3,9% en 2016, molt per damunt de la mitjana nacional.

Per tant, l'economia valenciana està demostrant dinamisme, capacitat per a aprofitar les seues forteses, on fixar un nou creixement. Aixina i tot, les famílies valencianes en estos moments encara són les que tenen més dificultats per a arribar a final de més, de les tres comunitats autònomes on estem pitjor.

Els valencians estem complint amb la nostra part, els treballadors i les empreses estan complint. Qui no complix és el govern. El projecte de pressupostos per al 2017 és el major entrebanc que a hores d'ara es troba la recuperació i el renaiement de la nostra comunitat.

No demanem, per tant, per demanar, nosaltres no som victimistes. El que ens queixem és d'un menyspreu reiteirat i consolidat durant dècades, de falta de criteris objectius a l'hora de planificar les inversions i que això té una greu conseqüència respecte al que és l'ocupació, respecte al que és l'activitat econòmica.

Efectivament, la inversió..., una inversió fonamental, no per a esta comunitat autònoma sinó per al conjunt d'Espanya, que és el corredor mediterrani, és absolutament essencial, perquè les exportacions..., més del 53% de les exportacions passen per ací, per tot este corredor, perquè tots els sectors exportadors valencians encara tenen d'utilitzar, en un altísim percentatge, la carretera: el sector agroalimentari, la ceràmica de Castelló, qualsevol. La importància també que té per a empreses absolutament estratègiques, com és Ford en Almussafes, que més del 85% el dedica a l'exportació.

Per tant, és absolutament necessari. Com també és necessari, absolutament, aconseguir eixa línia Sagunt-Saragossacantàbric, que ens modernitze i ens connecte d'una manera eficient amb el port de València, amb el port logístic d'Aragó

i amb les indústries i el port de Bilbao. Ahí és on se decidirà si serem competitiu o no serem competitiu.

Estos són dos exemples. Nosaltres no demanem autopistes radials, demanem infraestructures necessàries i eficients. Este Consell ha actuat sempre de forma responsable. Ho ha fet en tots els àmbits. Ho ha fet en el finançament autonòmic exigint allò que ens correspon, ho ha fet també en la reestructuració del deute i ho està fent en les infraestructures. La pitjor pedagogia és la que està aplicant el Partit Popular des del govern, és la pitjor pedagogia. És no fer cas a la racionalitat, no fer cas i no actuar en justícia.

El corredor mediterrani és absolutament necessari, i és necessari el mediterrani-cantàbric, el tren de la costa, la urgent millora de rodalies. ¿Què els diuen, senyora Bonig, què els diuen, senyors del Partit Popular, als milers de joves i persones treballadores que cada dia estan encallats entre València i Castelló? ¿Què els diuen? ¿Com és possible que no tinguen ni la més mínima decència a millorar un poquet? És que, no, cada vegada va pitjor.

Miren, senyories, nosaltres ara, a més, pensem que és molt important, a banda del corredor mediterrani, un corredor que ha estat molt oblidat, perquè la radialitat ha fet que estiga oblidat, i és el mediterrani-cantàbric.

Per això, el proper 16 de maig tindrem una reunió amb el *lehendakari* Urkullu, perquè és necessari aconseguir que hi haja una comunicació molt important entre els ports de València i de Bilbao. Perquè és molt important, a més, comunicar-se amb els altres, perquè, com abans algú dia, pareix que sàpiga mal que este govern és un govern que parla, que, efectivament, parla amb tots els que volen parlar. Això és una cosa que és substancialment diferent al que passava abans, aquells mai parlaven amb ningú.

Senyories, nosaltres compartim el seu diagnòstic i compartim l'ambició de tindre un país dotat d'infraestructures com es mereixen els valencians.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, ¿per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

Para que quede constancia de que es la sesión de control al gobierno, *(veus)* tanto al señor Ferri como al señor presidente. «No tiene decencia el Partido Popular», continuamente.

El senyor president:

Senyoria, gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

Yo se lo puedo explicar todo. Firmen la declaración institucional, señor presidente. *(Veus)*

El senyor president:

Senyoria, no té vosté...

La senyora Bonig Trigueros:

Que tiene usted 251 millones de euros...

El senyor president:

No té vosté la paraula, senyora Bonig. *(La senyora Bonig continua parlant amb el micròfon desconnectat)*

Senyories, continuem amb la... Senyoria, no té vosté la paraula. L'ha sol·licitada no sabem encara per què, *(veus)* però, efectivament, és una sessió de control al Consell.

I anem a continuar amb la sessió de control donant la benvinguda a la nova portaveu *(veus)* i síndica del Grup Ciudadanos, la il·lustre diputada Carmen Sánchez. *(Veus)* ¿Des de l'escó? Un segon, senyoria.

Té vosté la paraula.

La senyora Sánchez Zamora:

Doy por formulada la pregunta sobre el cambio de modelo productivo. Gracias.

El senyor president:

Gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Señora Sánchez, antes de nada, quiero agradecer el trabajo del *síndic* anterior, el señor Alexis Marí. Yo creo que no siempre..., efectivamente, no hemos estado siempre, ni mucho menos, de acuerdo, pero sí que hemos coincidido en aquello que es fundamental, y es defender el interés general de los valencianos. *(Aplaudiments)* Muchas gracias.

Señora Sánchez, desde, por supuesto, el respeto legítimo a las decisiones legítimas de cada grupo, quiero darle la